

Utringer, det er nemlig angaaende Charlottenlund Skov. Det forholder sig ikke ganske rigtigt, naar det af det ærede Udvalg er antaget, at Charlottenlund Slot hører til de Bygninger, som ifølge den kongelige Kundgjørelse om Civillisten af 1849 skulde være bestemt til Afhændelse. Dette fremgaaer ikke af den kongelige Kundgjørelse; thi der staaer Charlottenlund Slot anført mellem de Eiendomme, der ere bestemte til Bortleie eller Afhændelse. Man var allerede dengang saaa temmelig paa det Reue med, at det enten aldeles ikke eller ialfald kun med stor Tyvil lod sig gjøre, at afhænde Charlottenlund med Gods og Skov fra Kronen, paa Grund af den Udkomst, med hvilken denne Eiendom i sin Tid var overgaaet til Kronen. Jeg bemærker dette blot med Hensyn til Udvalgets Grundring. Det er jo forøvrigt ikke det Afgjørende ved denne Sags Behandling; thi den afgjørende Grund til at foreslaae Charlottenlund Have og Slot overført paa Indenrigsministeriets Budget istedetfor Finantsministeriets, har ikke været denne Betragtning. Der foreligger for Dieblirket intet Spørgsmaal om, enten at leie det bort eller afhænde Charlottenlund. Jeg vil iøvrigt tillade mig at gjøre opmærksom paa, at skøndt det er Finantsministeriet som saadant aldeles ligegyldigt, om man gaaer ind paa at overføre Charlottenlund Slot, Have og Bygninger fra Finantsministeriet til Indenrigsministeriet, eller ikke, saa er det ikke sagt, at det med Hensyn til Skoven kan være ganske ligegyldigt; det er vel nemlig en Selvefølge, at hvis Udvalgets Forslag tages tilfølg, og Charlottenlund Slot og Skov m. V. gaaer ind under Domainerne, saa er det derfor ikke Meningen, at det skal ødelægges, eller at man har til Hensigt at hugge uden alt Hensyn til Charlottenlunds Skovs skønne Beliggenhed og særegne Fortrin for Kjøbenhavn. Det vil man naturligvis ikke gjøre; men paa den anden Side befunder denne Skov sig for Tiden, hvad visse Dele af den angaaer, paa et saadant Standpunkt, at der meget let vil opstaae en bestemt Collision mellem det landffabsgartneriske og forstærtsige Hensyn, navnlig forsaavidt angaaer endeel af Egskoven, og, hvis man da ikke har en saadan Bemyndigelse, som der

vilde ligge i Skovens Overførelse til landffabsgartneriske Behandling, til at undlade det, som i forstoeconomisk Henseende kunde være nødvendigt, saamaa Forstærtsen gaae frem i efter de Principer, som for det ere de rigtige. Jeg vil derfor bede det høitærede Thing vel at betænke dette, inden det afviser det Forslag, som nu foreligger, der i finantstet Henseende ikke er af nogen videre Betydning, men derimod meget let kan blive det, hvad selve denne smukke Skovs Bedligeholdelse angaaer. Hvad de 900 Rbd. angaaer, saa ere der jo i ethvert Tilfælde foreslaaede nægtebe, hvad enten Skoven skal forblive under Domainerne eller overdrages landffabsgartneriske Behandling; dette er imidlertid ogsaa et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg troer, at man ikke skal tage i Betænkning at anvende nogle Penge. Skoven bærer i flere Henseender Præg af at være noget forfømt med Hensyn til Skønhedsfanden; vil man imidlertid negte disse Penge, saa er det naturligvis ogsaa Finantsministeriet ligegyldigt; men jeg troer ikke, at det med Hensyn til Skovens Benyttelse er ganske ligegyldigt.

Alberti: Den ærede Ordfører gjorde allerede opmærksom paa, at det ikke er ret længe siden, at Bygningsinspecteurernes Gage blev fastsat, det er ikke heller mere end om trent 3 Aar, siden at Bygningsdirectoratet blev oprettet. Naar den ærede Minister derfor nu vil have Forandringer gjort i Gageringerne, saa synes der at maatte paavises meget trængende Foranledning dertil. En saadan troer jeg imidlertid ikke er fremkommen. Jeg skal derhos, da denne Sag saaledes bringes frem, atter erindre om, at der er en anden Gage i Bygningsdirectoratet, som meget trænger til en Reform, det er nemlig Bygningsdirecteurens Gage, som er ikke mindre end 4000 Rbd. aarlig. Da Bygningsdirectoratet første Gang var under Behandling her i Thinget, nemlig i den første Rigsdag, da var det daværende Finantsudvalg enigt i at anbefale en Omorganisation af Bestyrelsen af det hele Bygningsvæsen, idet det dengang af Finantsudvalget blev udtalt som noget meget ønskeligt, at de forskjellige offentlige Arbejder, som Staten nu havde at lade udføre, maatte blive henlagte under et særegent Direc-